

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 115/2026-27

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetího (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu a upovedomeniam Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky č. k. IV/2 GPt 343/24/1000-7 zo 4. marca 2025 a č. k. IV/1Gn 135/20/1000-5 z 10. marca 2025, proti postupu a upovedomeniam Krajskej prokuratúry v Nitre č. k. 2 KPt 392/24/4400-8 z 10. marca 2025 a č. k. 1 Kn 265/23/4400-7 z 20. marca 2025, proti postupu a prípisu Úradu inšpekčnej služby sp. zn. UIS-ORO1-2025/002703-002 z 27. marca 2025 a proti postupu a rozhodnutiam Centra právnej pomoci – Kancelárie Komárno sp. zn. KaKN-9247/5001/2025-11160/2025 z 5. februára 2025, sp. zn. KaKN-9247/5001/2025-17485/2025 z 20. februára 2025, sp. zn. KaKN-/21801/2023-31695/2025 z 31. marca 2025, sp. zn. KaKN-/21803/2023-31658/2025 z 31. marca 2025, sp. zn. KaKN-/21849/2023-31645/2025 z 31. marca 2025 a sp. zn. KaKN-/20198/2024-31677/2025 z 31. marca 2025 takto

r o z h o d o l :

1. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**
2. Návrhu na vydanie dočasného opatrenia **n e v y h o v u j e .**
3. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 11. apríla 2025 domáha vyslovenia porušenia základných práv podľa čl. 15 ods. 1, čl. 16 ods. 1 a 2, čl. 19 ods. 1 a 2, čl. 20 ods. 1 a 4, čl. 21 ods. 1 a 3, čl. 40, čl. 46 ods. 1 a čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) v spojení s čl. 12 ods. 1 a 2 ústavy, ako aj práv podľa čl. 2, čl. 3, čl. 6 ods. 1, čl. 8 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v spojení

s čl. 14 a čl. 1 Protokolu č. 12 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a upovedomeniami generálnej prokuratúry č. k. IV/2 GPt 343/24/1000-7 zo 4. marca 2025 a č. k. IV/1Gn 135/20/1000-5 z 10. marca 2025, postupom a upovedomeniami krajskej prokuratúry č. k. 2 KPt 392/24/4400-8 z 10. marca 2025 a č. k. 1 Kn 265/23/4400-7 z 20. marca 2025, postupom a prípisom Úradu inšpekčnej služby sp. zn. UIS-ORO1-2025/002703-002 z 27. marca 2025, ako aj postupom a rozhodnutiami centra právnej pomoci sp. zn. KaKN-9247/5001/2025-11160/2025 z 5. februára 2025, sp. zn. KaKN-9247/5001/2025-17485/2025 z 20. februára 2025, sp. zn. KaKN-/21801/2023-31695/2025 z 31. marca 2025, sp. zn. KaKN-/21803/2023-31658/2025 z 31. marca 2025, sp. zn. KaKN-/21849/2023-31645/2025 z 31. marca 2025 a sp. zn. KaKN-/20198/2024-31677/2025 z 31. marca 2025.

2. Sťažovateľ navrhuje zrušiť napadnuté upovedomenia krajskej prokuratúry a generálnej prokuratúry, napadnuté rozhodnutia centra právnej pomoci, ako aj napadnutý prípis Úradu inšpekčnej služby. Sťažovateľ taktiež navrhuje, aby mu ústavný súd priznal primerané finančné zadosťučinenie v celkovej sume 240 000 eur a aby odporcom zakázal pokračovať v porušovaní ním označených práv, resp. aby ústavný súd generálnej prokuratúre prikázal obnoviť už porušené práva sťažovateľa. Sťažovateľ zároveň ústavný súd požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

3. Sťažovateľ taktiež navrhuje, aby ústavný súd vydal neodkladné opatrenie, ktorým by centru právnej pomoci, generálnej prokuratúre a Úradu inšpekčnej služby prikázal, aby sťažovateľovi zabezpečili bezodkladnú právnu pomoc v konaní vedenom na Úrade inšpekčnej služby pod sp. zn. UIS-ORO1-2025/002703-002, v konaniach vedených na generálnej prokuratúre pod sp. zn. IV/2 GPt 343/24/1000 a sp. zn. IV/1 Gn 135/20/1000, v konaní vedenom na krajskej prokuratúre pod sp. zn. 1 Kn 265/23/4400 a v civilnom súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 18C/59/2020.

4. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že generálnej prokuratúre bolo 23. februára 2025 doručené podanie sťažovateľa z 23. februára 2025, v ktorého bodoch 3 až 8 sťažovateľ podal generálnej prokuratúre viacero návrhov na postup v konaniach vedených na Okresnej prokuratúre Nové Zámky pod sp. zn. 2 Pv 136/24/4404 a na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Nové Zámky pod sp. zn. ORP-707/NZ-NZ-2023 a sp. zn. ORP-297/NZ-NZ-2024 [a) návrh, aby v súvislosti s trestnými oznámeniami, ktoré podal, mu bola zabezpečená právna pomoc ustanovením mu advokátov; b) návrh, aby sa v označených trestných veciach zabezpečilo doručovanie úradných zásielok políciou a prokuratúrou na sťažovateľovu správnu adresu a správnym spôsobom (t. j. elektronicky); c) návrh, aby bol v označených trestných veciach riadne a po prvýkrát vypočutý; d) návrh, aby sa sťažovateľovými podaniami začala polícia a prokuratúra konečne riadne zaoberať; e) návrh, aby označené trestné veci boli odňaté okresnému riaditeľstvu a okresnej prokuratúre a boli prikázané nestrannému orgánu; f) návrh, aby generálna prokuratúra postupom podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku zrušila nezákonné rozhodnutia vydané v týchto trestných veciach]. V bode 10 tohto podania z 23. februára 2025 sťažovateľ taktiež navrhol, aby generálna prokuratúra postupom podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku zrušila ako nezákonné uznesenie okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 322/19/4404-18 z 3. júla 2019. V bode 11 podania z 23. februára 2025 sťažovateľ navrhol, aby generálna prokuratúra postupom podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku zrušila nezákonné rozhodnutia v trestných veciach vedených na okresnom riaditeľstve pod sp. zn. ORP-294/1-VYS-NZ-2021, na okresnej prokuratúre pod sp. zn. 1 Pn 495/21/4404, na krajskej prokuratúre pod sp. zn. 1 Kn 351/23/4400, sp. zn. 1 Kn 349/23/4400,

sp. zn. 1 Kn 265/23/4400, sp. zn. 1 Kn 316/23/4400 a na generálnej prokuratúre pod sp. zn. IV/1 Gn 310/23/1000 a sp. zn. IV/3 Gn 806/23/1000.

5. Generálna prokuratúra napadnutým upovedomením zo 4. marca 2025 sťažovateľovi oznámila, že pokiaľ ide o body 3 až 8 jeho podania z 23. februára 2025 (týkajúce sa sťažovateľových návrhov na postup v konaniach vedených na okresnej prokuratúre pod sp. zn. 2 Pv 136/24/4404 a na okresnom riaditeľstve pod sp. zn. ORP-707/NZ-NZ-2023 a sp. zn. ORP-297/NZ-NZ-2024), odstúpila v týchto bodoch predmetné sťažovateľovo podanie na ďalší postup krajskej prokuratúre.

6. Generálna prokuratúra napadnutým upovedomením z 10. marca 2025 sťažovateľovi oznámila, že pokiaľ ide o bod 10 jeho podania z 23. februára 2025 [ktorým sťažovateľ navrhol, aby generálna prokuratúra postupom podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku zrušila ako nezákonné uznesenie okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 322/19/4404-18 z 3. júla 2019, ktorým okresná prokuratúra zamietla sťažnosť sťažovateľa proti uzneseniu okresného riaditeľstva ČVS: ORP-253/NZ-NZ-2019 z 20. júna 2019 o odmietnutí veci podľa § 197 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku], nemožno sťažovateľovo podanie posúdiť ako návrh na postup podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku, keďže predmetné uznesenie okresnej prokuratúry z 3. júla 2019 a ani jemu predchádzajúce uznesenie okresného riaditeľstva z 20. júna 2019 neboli vydané v prípravnom konaní, ale v rámci postupu pred začatím trestného stíhania (o čom bol sťažovateľ už aj predtým upovedomený prípisom generálnej prokuratúry č. k. IV/1 Gn 135/20/1000-3 zo 14. februára 2020). Nadväzujúc na uvedené, generálna prokuratúra konštatovala, že v tejto časti je podanie sťažovateľa svojím obsahom opakovanou žiadosťou podľa príkazu generálneho prokurátora Slovenskej republiky č. 11/2019 z 28. novembra 2019 o postupe prokurátorov pri vybavovaní žiadostí o preskúmanie zákonnosti v predsúdnom trestnom konaní (ďalej len „príkaz č. 11/2019“), ktorá sa podľa čl. 3 ods. 4 príkazu č. 11/2019 nevybavuje (na čo bol sťažovateľ už aj predtým upozornený v upovedomení krajskej prokuratúry č. k. 1 Kn 124/20/4400-5 z 5. marca 2020, ktorým bola vybavená predchádzajúca žiadosť sťažovateľa podľa príkazu č. 11/2019 o preskúmanie uznesenia okresnej prokuratúry č. k. 1 Pn 322/19/4404-18 z 3. júla 2019).

7. Krajská prokuratúra napadnutým upovedomením z 10. marca 2025 sťažovateľovi oznámila, že pokiaľ ide o sťažovateľovo podanie z 23. februára 2025, ktoré bolo v bodoch 3 až 8 odstúpené generálnou prokuratúrou krajskej prokuratúre na ďalší postup, tak v bodoch 3 až 6 bolo toto podanie z dôvodu príslušnosti odstúpené okresnej prokuratúre na ďalší postup, pretože v týchto bodoch bolo posúdené ako návrh na vykonanie ďalších dôkazov a žiadosť o doručovanie písomností výlučne na elektronickú adresu, ako i žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu z radov advokátov. Rovnako bolo toto podanie sťažovateľa odstúpené okresnej prokuratúre aj v bode 7 (v ktorom sťažovateľ spochybnil objektívnosť postupu okresnej prokuratúry, žiadal o odňatie svojej veci okresnej prokuratúre a jej prikázanie inému objektívnemu orgánu), a to na účely vyjadrenia prokurátorov k sťažovateľom vzneseným skutočnostiam, aby bolo následne možné rozhodnúť o návrhu sťažovateľa na odňatie a prikázanie veci. Pokiaľ ide o bod 8 sťažovateľovho podania z 23. februára 2025 (ktorým sťažovateľ žiadal, aby postupom podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku boli zrušené nezákonné rozhodnutia vo veci vedenej na okresnej prokuratúre pod sp. zn. 2 Pv 136/24/4404), krajská prokuratúra konštatovala, že v danej veci nebolo vydané žiadne právoplatné rozhodnutie, ktoré by bolo možné zrušiť postupom podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku – v súčasnosti sa vo veci vedie trestné konanie a na základe jeho výsledkov bude možné

vo veci rozhodnúť, avšak k rozhodnutiu doteraz nedošlo, a preto nemožno uplatniť sťažovateľom navrhovaný postup.

8. Krajská prokuratúra v napadnutom upovedomení z 20. marca 2025 konštatovala, že pokiaľ ide o bod 11 sťažovateľovho podania z 23. februára 2025, ktoré jej bolo aj v tejto časti odstúpené generálnou prokuratúrou na ďalší postup, je tento z hľadiska jeho obsahu potrebné posúdiť ako opakovanú žiadosť podľa príkazu č. 11/2019, pretože ním sťažovateľ namieta postup krajskej prokuratúry pri vybavovaní predchádzajúcich sťažovateľových žiadostí podľa príkazu č. 11/2019, pričom okrem nespokojnosti s právnymi závermi krajskej prokuratúry neobsahuje žiadne iné skutočnosti, ktoré by zakladali protiprávnosť predchádzajúcich záverov krajskej prokuratúry. Krajská prokuratúra v napadnutom upovedomení z 20. marca 2025 zároveň poukázala na to, že súčasťou vybavenia predchádzajúcich sťažovateľových žiadostí podľa príkazu č. 11/2019 bolo i poučenie v zmysle čl. 3 ods. 4 príkazu č. 11/2019, podľa ktorého ďalšie opakované žiadosti už nebudú vybavované. Nadväzujúc na uvedené, krajská prokuratúra konštatovala, že vo veciach vedených na krajskej prokuratúre, ktoré sťažovateľ označil v bode 11 svojho podania z 23. februára 2025, vôbec neprichádza do úvahy postup podľa § 363 a nasl. Trestného poriadku, keďže vybavenie žiadosti podľa príkazu č. 11/2019 nie je možné považovať za právoplatné rozhodnutia prokurátora vydané v trestnom konaní – ide len o upovedomenie o spôsobe vybavenia žiadosti, ktoré sa nespravuje Trestným poriadkom, ale príkazom č. 11/2019, ktorý je vnútrorezortným predpisom.

9. Sťažovateľ žiadosťou z 2. februára 2025 požiadal centrum právnej pomoci o poskytnutie pomoci, o ktorej centrum právnej pomoci napadnutým rozhodnutím sp. zn. KaKN-9247/5001/2025-11160/2025 z 5. februára 2025 rozhodlo tak, že v právnej veci podania námietky zaujatosti proti sudcom Krajského súdu v Nitre a Okresného súdu Nové Zámky v konaní vedenom pod sp. zn. 18C/59/2020 sťažovateľovi predbežne neposkytuje právnu pomoc. Následne centrum právnej pomoci napadnutým rozhodnutím sp. zn. KaKN-9247/5001/2025-17485/2025 z 20. februára 2025 rozhodlo tak, že v právnej veci zastupovania v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 18C/59/2020 sťažovateľovi nepriznáva nárok na poskytnutie právnej pomoci.

10. Napadnutým rozhodnutím sp. zn. KaKN-/21801/2023-31695/2025 z 31. marca 2025 centrum právnej pomoci rozhodlo, že sťažovateľovi odníma poskytovanie právnej pomoci v právnej veci návrhu na začatie konania o vydržanie k časti pozemku.

11. Napadnutým rozhodnutím sp. zn. KaKN-/21803/2023-31658/2025 z 31. marca 2025 centrum právnej pomoci rozhodlo, že sťažovateľovi odníma poskytovanie právnej pomoci v právnej veci spísania žaloby a zastupovania vo veci zdržania sa konania.

12. Napadnutým rozhodnutím sp. zn. KaKN-/21849/2023-31645/2025 z 31. marca 2025 centrum právnej pomoci rozhodlo, že sťažovateľovi odníma poskytovanie právnej pomoci v právnej veci zastupovania sťažovateľa ako obete trestného činu (v spojení s trestným konaním vo veci krádeže podľa § 212 Trestného zákona a poškodzovania cudzej veci podľa § 245 Trestného zákona a marenia súdneho rozhodnutia).

13. Napadnutým rozhodnutím sp. zn. KaKN-/20198/2024-31677/2025 z 31. marca 2025 centrum právnej pomoci rozhodlo, že sťažovateľovi odníma poskytovanie právnej pomoci v právnej veci zastupovania sťažovateľa v konaní vedenom na okresnom súde pod sp. zn. 18C/62/2018.

14. Sťažovateľ podaním z 23. februára 2025 podal Úradu inšpekčnej služby trestné oznámenie pre podozrenie zo spáchania pokračovacích zločinov zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a), b), c) a ods. 2 písm. a) a b) Trestného zákona, marenia úlohy verejným činiteľom podľa § 327 ods. 1 a 2 Trestného zákona, schvaľovania trestného činu podľa § 338 ods. 1 Trestného zákona, nadržovania podľa § 339 ods. 1 Trestného zákona, marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. c) a ods. 2 písm. b), d), e) Trestného zákona, marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 2 písm. a) Trestného zákona a podľa § 349 Trestného zákona s tým, že všetky zločiny mali byť spáchané organizovanou skupinou podľa § 129 ods. 1 a 2 Trestného zákona, závažnejším spôsobom konania podľa § 138 písm. b), h), i) Trestného zákona, na chránenej osobe podľa § 139 ods. 1 písm. d), e), f), g) Trestného zákona, s osobitným motívom podľa § 140 písm. c) Trestného zákona, a to osobami počas plnenia svojich povinností v rámci trestných konaní vedených na obvodnom oddelení okresného riaditeľstva pod sp. zn. ORP-707/NZ-NZ-2023 a sp. zn. ORP-297/NZ-NZ-2024, ale aj výkonom právomocí mimo týchto trestných konaní úzko s nimi súvisiacich. Sťažovateľ v rámci tohto podania požiadal Úrad inšpekčnej služby aj o poskytnutie bezodkladnej právnej pomoci vo forme právneho zastúpenia „odborne zdatným advokátom“. Úrad inšpekčnej služby napadnutým prípisom sp. zn. UIS-ORO1-2025/002703-002 z 27. marca 2025 sťažovateľovi v podstatnom oznámil, že právny poriadok Úradu inšpekčnej služby nepriznáva kompetenciu zabezpečovať poskytovanie právnych služieb oznamovateľom trestných činov.

15. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti rozsiahlo namieta porušenie označených práv napadnutými upovedomeniami krajskej prokuratúry a generálnej prokuratúry, napadnutými rozhodnutiami centra právnej pomoci, ako aj napadnutým prípisom Úradu inšpekčnej služby, pričom v podstatnom namieta arbitrárnosť jednotlivých napadnutých upovedomení, rozhodnutí a prípisu.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

16. Ústavný súd ústavnú sťažnosť predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). Ústavný súd na predbežnom prerokovaní preskúmal, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde) a osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

17. Ústavný súd na úvod konštatuje, že napriek prítomnosti obsahových nedostatkov ústavnej sťažnosti sťažovateľa, najmä absencii ústavnoprávnej argumentácie v zmysle § 123 ods. 1 písm. d) zákona o ústavnom súde prihliadol na skutočnosť, že sťažovateľ podal ústavnú sťažnosť bez právneho zastúpenia, pričom zároveň požiadal o ustanovenie právneho zástupcu. Vychádzajúc z materiálnej koncepcie ochrany základných práv sťažovateľa, ako aj z potreby posúdenia, či v prejednávanej veci nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (vo vzťahu k žiadosti sťažovateľa o ustanovenie mu právneho zástupcu v konaní pred ústavným

súdom), ústavný súd pristúpil k vecnému posúdeniu argumentácie sťažovateľa v jej popísanom kontexte (porov. I. ÚS 491/2023, I. ÚS 225/2023, I. ÚS 569/2023, IV. ÚS 128/2025).

18. V rámci predbežného prerokovania s prihliadnutím na sťažovateľom formulované argumenty ústavný súd dospel k záveru, že ústavnú sťažnosť je potrebné odmietnuť podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde, a to v časti z dôvodu jej neprípustnosti [§ 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde v spojení s § 55 písm. d) a § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde] a v časti z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti [§ 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde].

II.1. Posúdenie aktívnej legitímácie [REDAKOVANÉ]:

19. Sťažovateľ [REDAKOVANÉ] v podanej ústavnej sťažnosti konštatoval, že ju podáva nielen za seba, ale aj v zastúpení za svoju matku [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], a to na podklade plnomocenstva z 11. mája 2022, z ktorého vyplýva, že je oprávneným zástupcom svojej matky ako splnomocniteľky, a to na všetky právne úkony, či už v písomnom, alebo osobnom styku so všetkými orgánmi štátnej správy a orgánmi územnej samosprávy.

20. Podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 39 musí obsahovať aj dátum narodenia navrhovateľa, ak ide o fyzickú osobu, identifikačné číslo navrhovateľa, ak ide o právnickú osobu, bydlisko alebo sídlo navrhovateľa, označenie subjektu, proti ktorému návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Podľa § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania podanému navrhovateľom, ktorý musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, musí byť pripojené plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa advokátom. V plnomocenstve sa musí výslovne uviesť, že navrhovateľ udeľuje zvolenému advokátovi splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom.

21. Zo zákonnej dikcie § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde vyplýva, že sťažovateľkou [REDAKOVANÉ] udelené plnomocenstvo je všeobecné, avšak bez ohľadu na túto okolnosť ho nie je možné akceptovať v konaní pred ústavným súdom. Plnomocenstvo na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom musí byť udelené osobitne len na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom, a to v dôsledku zákonom ustanovenej podmienky výlučne advokátovi (§ 34 zákona o ústavnom súde). V dôsledku uvedeného nie je možné akceptovať sťažovateľa [REDAKOVANÉ] ako splnomocneného zástupcu jeho matky [REDAKOVANÉ] na jej zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Ak teda podal ústavnú sťažnosť v jej mene, podal ju bez právnych účinkov vo vzťahu k osobe svojej matky (ktorá teda ústavnú sťažnosť nepodala) a sťažovateľom je výlučne [REDAKOVANÉ].

22. Nadväzujúc na uvedené, ústavný súd len pre úplnosť konštatuje, že k rovnakému záveru o nemožnosti akceptovania sťažovateľa ako splnomocneného zástupcu jeho matky v konaní pred ústavným súdom dospel ústavný súd aj vo vzťahu k predchádzajúcej ústavnej sťažnosti sťažovateľa (doručenej ústavnému súdu 24. decembra 2024), ktorú odmietol uznesením č. k. IV. ÚS 128/2025-31 z 25. marca 2025.

II.2. K namietanému porušeniu označených práv napadnutým postupom a rozhodnutiami centra právnej pomoci:

23. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

24. Podľa § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde je ústavná sťažnosť neprípustná, ak o ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa vo veci, ktorej sa ústavná sťažnosť týka, je príslušný rozhodovať iný súd alebo ak sťažovateľ nevyčerpal právne prostriedky, ktoré mu priznáva zákon na ochranu jeho základných práv

25. Vo vzťahu k sťažovateľom napadnutým rozhodnutiam centra právnej pomoci ústavný súd konštatuje, že v zmysle princípu subsidiarity zakotveného v čl. 127 ods. 1 ústavy poskytuje ústavný súd v konaní podľa čl. 127 ústavy ochranu základným právam alebo slobodám fyzických osôb a právnických osôb za podmienky, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je teda rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom ochranu základným právam a slobodám poskytuje v zmysle ústavy primárne všeobecné súdnictvo a ústavný súd až subsidiárne.

26. Vo vzťahu k označeným rozhodnutiam centra právnej pomoci disponoval sťažovateľ účinným právnym prostriedkom nápravy – správnu žalobou, o čom bol sťažovateľ informovaný aj v rámci poučenia napadnutých rozhodnutí centra právnej pomoci. O správnej žalobe bol oprávnený a povinný rozhodnúť príslušný správny súd.

27. Existencia správnej žaloby ako účinného právneho prostriedku nápravy pred príslušným správnym súdom nepripúšťa možnosť ústavného súdu rozhodovať o napadnutých rozhodnutiach centra právnej pomoci.

28. Vzhľadom na uvedené ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť v časti smerujúcej proti napadnutým rozhodnutiam centra právnej pomoci vyhodnotil ako neprípustnú a ako takú ju odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde v spojení s § 55 písm. d) a § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde (bod 3 výroku tohto uznesenia).

II.3. K namietanému porušeniu označených práv napadnutým postupom a prípisom Úradu inšpekčnej služby:

29. Pokiaľ ide o sťažovateľom napadnutý prípis Úradu inšpekčnej služby z 27. marca 2025, ústavný súd opätovne poukazuje na princíp subsidiarity zakotvený v čl. 127 ods. 1 ústavy.

30. Ústavný súd v tejto súvislosti konštatuje, že v zmysle § 198 ods. 2 Trestného poriadku má oznamovateľ a poškodený pred začatím trestného stíhania, t. j. pred prípravným konaním, právo požiadať prokurátora o preskúmanie postupu policajta podľa § 197 Trestného poriadku, t. j. právo požiadať o preskúmanie postupu policajta v súvislosti s podaným trestným oznámením, o ktorom ešte nebolo rozhodnuté alebo ktoré bolo vybavené inak ako vydaním uznesenia o začatí trestného stíhania.

31. V prípade, ak na základe oznamovateľom podaného trestného oznámenia policajt rozhodne o začatí trestného stíhania, a teda dôjde k začatiu prípravného konania, má poškodený v zmysle § 210 ods. 1 Trestného poriadku právo kedykoľvek v priebehu prípravného konania žiadať prokurátora, aby preskúmal postup policajta.

32. Sťažovateľ síce v ústavnej sťažnosti neuvádza, či na základe ním podaného trestného oznámenia Úrad inšpekčnej služby začal trestné stíhanie alebo jeho trestné oznámenie vybavil postupom podľa § 197 Trestného poriadku, avšak z už citovanej právnej úpravy je zrejmé, že sťažovateľ disponuje možnosťou uplatniť svoje výhrady k napadnutému prípisu Úradu inšpekčnej služby prostredníctvom účinného prostriedku nápravy, o ktorom je oprávnená rozhodnúť prokuratúra.

33. Vzhľadom na uvedené ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť v časti smerujúcej proti napadnutému prípisu Úradu inšpekčnej služby vyhodnotil ako neprípustnú a ako takú ju odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona o ústavnom súde v spojení s § 55 písm. d) a § 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde (bod 3 výroku tohto uznesenia).

II.4. K namietanému porušeniu označených práv napadnutými postupmi a upovedomeniami generálnej prokuratúry a krajskej prokuratúry:

34. Z § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že úlohou ústavného súdu pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti je tiež posúdiť, či táto nie je zjavne neopodstatnená. O zjavnej neopodstatnenosti ústavnej sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom alebo namietaným rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať takú, pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej realnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie.

35. Pokiaľ ide o napadnuté upovedomenia generálnej prokuratúry a krajskej prokuratúry, ústavný súd vo všeobecnej rovine pripomína, že tieto patria k procesným úkonom orgánov činných v trestnom konaní, resp. súdu. Spravidla sú reakciou na žiadosť, návrh, podnet alebo iné podanie subjektu trestného konania odlišného od orgánu činného v trestnom konaní. Ak argumenty podávateľa nemožno akceptovať, v upovedomení sa uvedú dôvody, ktoré bránia prijať ním požadované opatrenia. Pokiaľ ide o náležitosti upovedomenia, Trestný poriadok ich nepredpisuje. Samotný obsah a rozsah upovedomenia je tak ponechaný na úvahe jeho spracovateľa. Napriek tomu musí mať upovedomenie orgánov činných v trestnom konaní takú kvalitu, ktorá zodpovedá povahe procesného úkonu, ktorého sa dotýka, obsahu podania podávateľa a osobitostiam trestného konania, najmä jeho štádiu, v ktorom sa poskytuje. Ústavný súd v nadväznosti na uvedené dodáva, že na inštitút upovedomenia nemožno klásť rovnaké požiadavky, aké sú v zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu, resp. judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) kladené na odôvodnenia právoplatných, najmä súdnych rozhodnutí (IV. ÚS 534/2012, III. ÚS 384/2015, I. ÚS 434/2022, IV. ÚS 524/2023).

36. Vo vzťahu k ústavnou sťažnosťou napadnutým upovedomeniam generálnej prokuratúry a krajskej prokuratúry ústavný súd bez toho, aby bolo potrebné obsah týchto napadnutých upovedomení ďalej analyzovať, keďže sú podľa názoru ústavného súdu dostatočne výpovedné (pozri body 5 až 8 odôvodnenia tohto uznesenia, pozn.), konštatuje ústavnú konformnosť napadnutých upovedomení. Ústavný súd konštatuje, že generálna prokuratúra a následne aj krajská prokuratúra sa príslušnými bodmi sťažovateľovho podania z 23. februára 2025 zaoberali a vybavili ich spôsobom predpokladaným zákonom, resp. príkazom č. 11/2019.

37. Vychádzajúc z uvedeného, ústavný súd pri predbežnom prerokovaní dospel k záveru, že sťažovateľom napadnuté postupy a upovedomenia generálnej prokuratúry a krajskej prokuratúry v ničom nesignalizujú možnosť porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ktorej dôvodnosť by bolo potrebné preskúmať po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie, resp. ústavný súd dospel k záveru, že medzi sťažovateľom napadnutými postupmi a upovedomeniami generálnej prokuratúry a krajskej prokuratúry a obsahom základného práva, ktorého vyslovenia porušenia sa sťažovateľ domáha, neexistuje taká príčinná súvislosť, na základe ktorej by po prípadnom prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie reálne mohol dospieť k záveru o jeho porušení. Vzhľadom na uvedené ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnú sťažnosť v časti namietajúcej porušenie základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy napadnutými postupmi a upovedomeniami generálnej prokuratúry a krajskej prokuratúry odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú (bod 3 výroku tohto uznesenia).

38. Pokiaľ ide o sťažovateľom namietané porušenie čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutými postupmi a upovedomeniami generálnej prokuratúry a krajskej prokuratúry, ústavný súd konštatuje, že tento článok dohovoru sa týka iba rozhodnutí súdov rozhodujúcich o právach občianskej povahy alebo o opodstatnenosti trestného obvinenia osoby, ktorá je účastníkom konania pred súdom (m. m. III. ÚS 206/06). Generálna prokuratúra a ani krajská prokuratúra nemajú postavenie súdneho orgánu a ich akékoľvek rozhodnutie nie je súdnym rozhodnutím v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru. Nevzťahujú sa naň preto striktne ani požiadavky vyplývajúce z práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré vyvodila judikatúra EŠLP z práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Článok 6 ods. 1 dohovoru zahŕňa právo na súd, do ktorého patrí právo na prístup k súdu. K nemu sa pridávajú záruky ustanovené čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o organizáciu a zloženie súdu a vedenie konania. To všetko v súhrne zakladá právo na spravodlivé prerokovanie veci (rozhodnutie EŠLP z 21. 2. 1975, séria A, č. 18, s. 18, § 36). Právo na spravodlivé prerokovanie vecí zahŕňa v sebe princíp rovnosti zbraní, princíp kontradiktórnosti konania, právo byť prítomný na pojednávaní, právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia a iné požiadavky spravodlivého procesu (III. ÚS 199/08). Z čl. 6 (ods. 1) dohovoru nevyplýva právo na začatie a vedenie trestného stíhania proti tretej osobe alebo právo na jej odsúdenie v trestnom konaní pre konkrétny trestný čin (napr. II. ÚS 589/2018). Z judikatúry EŠLP vyplýva, že čl. 6 dohovoru nie je aplikovateľný ani na poškodeného v trestnom konaní, ktorého trestné oznámenie prípadne bolo odložené bez toho, aby bolo začaté trestné stíhanie údajného páchatel'a (Duchoňová proti Českej republike, rozhodnutie z 2. 10. 2006, č. 29858/03, oddiel 1). Vychádzajúc z uvedeného, možno uzavrieť, že tento článok dohovoru nie je na napadnuté postupy a upovedomenia generálnej prokuratúry a krajskej prokuratúry aplikovateľný. Ústavná sťažnosť sťažovateľa je teda v tejto časti nezlučiteľná *ratione materiae* s čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto ústavný súd v tejto časti ústavnú

sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú (bod 3 výroku tohto uznesenia).

39. Pokiaľ ide o ostatné sťažovateľom označené práva, ústavný súd konštatuje, že argumentačná línia týkajúca sa porušenia ostatných označených práv sa odvíja od argumentácie týkajúcej sa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru. Vzhľadom na argumentačné prepojenie porušenia ostatných označených práv s porušením základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd uzatvára, že v dôsledku absencie porušenia základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemohlo dôjsť ani k porušeniu ostatných sťažovateľom označených práv, a preto aj v tejto časti bolo potrebné ústavnú sťažnosť odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú (bod 3 výroku tohto uznesenia).

III.

K návrhu na vydanie dočasného opatrenia

40. Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd vydal neodkladné opatrenie, ktorým by centru právnej pomoci, generálnej prokuratúre a Úradu inšpekčnej služby prikázal, aby sťažovateľovi zabezpečili bezodkladnú právnu pomoc v konaní vedenom na Úrade inšpekčnej služby pod sp. zn. UIS-ORO1-2025/002703-002, v konaniach vedených na generálnej prokuratúre pod sp. zn. IV/2 GPt 343/24/1000 a sp. zn. IV/1 Gn 135/20/1000, v konaní vedenom na krajskej prokuratúre pod sp. zn. 1 Kn 265/23/4400 a v civilnom súdnom konaní vedenom pod sp. zn. 18C/59/2020.

41. Podľa § 130 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na návrh sťažovateľa rozhodnúť o dočasnom opatrení, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom a ak by výkon napadnutého rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu znamenal pre sťažovateľa väčšiu ujmu, než aká môže vzniknúť iným osobám, najmä uloží orgánu verejnej moci, ktorý podľa sťažovateľa porušil jeho základné práva a slobody, aby sa dočasne zdržal vykonávania právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo iného zásahu a tretím osobám uloží, aby sa dočasne zdržali oprávnenia im priznaného právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom.

42. Pokiaľ ide o sťažovateľov návrh na vydanie dočasného opatrenia, ústavný súd konštatuje, že z obsahu ústavnej sťažnosti a výsledku jej posúdenia ústavným súdom (ako vyplýva z časti II odôvodnenia tohto uznesenia) je zrejmé, že v danom prípade nie sú splnené predpoklady stanovené v § 130 zákona o ústavnom súde na vydanie dočasného opatrenia, a preto ústavný súd návrhu na vydanie dočasného opatrenia nevyhovel (bod 2 výroku tohto uznesenia).

IV.

K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom

43. V zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže ustanoviť navrhovateľovi právneho zástupcu, ak navrhovateľ o to požiadá, ak to odôvodňujú jeho pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Tieto tri predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015).

44. Ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade u sťažovateľa nie sú splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Z obsahu ústavnej sťažnosti a výsledku jej posúdenia ústavným súdom (ako to vyplýva z časti II tohto uznesenia) je zrejmé, že v danom prípade ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015, II. ÚS 193/2020). Keďže nebol splnený jeden z nevyhnutných predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd nevyhovel (bod 1 výroku tohto uznesenia).

45. Keďže ústavný súd ústavnú sťažnosť ako celok odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uplatnenými v jeho ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. februára 2026

Peter Molnár
predseda senátu